

РЕШЕНИЕ

№ 2713

гр. София, 19.04.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.04.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Чавдар Ангелов, като разгледа дело номер **1735** по описа за **2019** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма] – [населено място], представлявано от управителя В. Г. Н., чрез адвокат С. А. срещу Решение от 21.01.2019г. по НАХД № 3759/2018г. по описа на СРС, 6 състав, което е потвърдено наказателно постановление № 42-0001194/ 07.06.2017 г. на Началник на ОО „Автомобилна администрация” /АА/ [населено място]. В жалбата касаторът излага, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се представлява. С писмено становище поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба – Агенция „Автомобилна администрация”, областен отдел С., редовно призован, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на [фирма] срещу

наказателно постановление № 42-0001194/ 07.06.2017 г. на Началник на ОО „Автомобилна администрация“ [населено място], с което на въззивника на основание чл.93г, ал.2, пр.1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Наредба Н-3/ 07.04.2009г. на МТ / Наредба № Н-3 от 7 април 2009 г. за необходимите мерки за изпълнението и прилагането на регламент (ЕИО) № 3821/85 на съвета от 20 декември 1985 г. относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и регламент (ЕО) №561/2006 на европейския парламент и на съвета от 15 март 2006г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на съвета и за отмяна на регламент (ЕИО) № 3820/85 на съвета, наричана по-долу Наредбата/ за това, че на 31.05.2017г. около 10:30 ч. в [населено място], [улица] при извършена комплексна проверка по писмо вх.№ 50-00-407/1/27.04.2017г. на [фирма], притежаващо лиценз № 1915 за извършване на международен превоз на товари, е установено, че превозвачът не е представил информацията от данните от паметта на дигиталните тахографи, монтирани в МПС по опис, съгласно констативен протокол, за периода 01.05.2016г. – 30.04.2017г., във формат DDD. Съставен бил констативен протокол за извършената комплексна проверка.

С Решение от 21.01.2019г. по н.а.х.д. № 3759/2018г. по описа на СРС, 6 състав е потвърдено наказателно постановление № 42-0001194/ 07.06.2017 г. на Началника на ОО „Автомобилна администрация“, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92, ал.2 от ЗАвП; чл.189, ал.12 от ЗДвП и чл.47, ал.2 от ЗАНН.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираните административни нарушения и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона фиксиран размер.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за обоснованост и законосъобразност на наказателното постановление. От писмените и гласни доказателства по делото безспорно се установява, че при извършената на 31.05.2017г. проверка касаторът като дружество, извършващо международен превоз на товари, не е представил необходимите данни от тахографа на 10 бр. товарни автомобили, подробно описани в т.9 от Приложение № 11, неразделна част от констативен протокол за извършената комплексна проверка – архивирана и съхранена информация от дигиталния тахограф с цифрово криптиран подпис, което е квалифицирано като нарушение на чл. 38, ал.1, т.1 от Наредба № Н-3/07.04.2009г. на МТ.

Правилен е изводът на СРС, че безспорно е установено извършването на нарушението, правилно е била ангажирана отговорността на касатора на основание

чл.93г, ал.2, пр.1 от ЗАвтПр, наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер и следователно наказателното постановление е издадено в съответствие с материалния закон.

Районният съд е приел, че от доказателствата по делото не се установява, че касаторът, в качеството си на лицензиран превозвач, да е изпълнил задължението да извлича данните от паметта на дигиталния тахограф и картата на водача, с изключение на подробните данни за скоростта, най-малко един път на 90 дни - за данните от паметта на дигиталния тахограф, поради което е налице и фактическият състав на нарушението по чл.38, ал.1, т.1 от Наредба № Н-3. Настоящата касационна инстанция счита, че нормата на чл. 38, ал. 1 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009г. предвижда периодичност на задължението и обуславя относим период, в който е дължимо изпълнението му – най-малко един път 90 дни. Изпълнително деяние е осъществено чрез бездействие, като към датата на проверката, дружеството не е представило доказателства за воденето на отчетност. Следва да се посочи, че предвид факта, че касаторът сам е предоставил необходимите за проверката документи и товарни превозни средства за контрол (видно от описаното в контролния лист), неоснователно е да се твърди, че не е ясно мястото на нарушението, още повече, че същото е посочено в АУАН и НП. Няма спор също така, че превозвачът не е извличал и съхранявал данните от дигиталните карти и дигиталните тахографи, които са вградени в превозните средства, собственост на дружеството, както и че не съхранявал данни от картата на водача за периода 01.05.2016г. до 30.04.2017г., попадащи в предвидените срокове за съхранение в наредбата.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София – град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.01.2019г. по НАХД № 3759/2018г. по описа на СРС, 6 състав, което е потвърдено наказателно постановление № 42-0001194/ 07.06.2017 г. на Началник на ОО „Автомобилна администрация”-гр.С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.